

Understøttelsen bortfalder i Tilfælde af Indgaaelse af nyt Ægteskab, eller naar den paagældende Enkemænd eller Enke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende), eller naar den paagældende faar Understøttelse af Fattigvæsenet, saaledes at denne medfører Fattighjælps Virkning. Ligeledes kan Understøttelsen bortfalde, naar Forsørgerens økonomiske Kaar væsentligt forbedres ved Tilvækst til hans (hendes) Formue eller Indtægt, som ikke hidrører fra vedkommendes eget eller hans (hendes) Børns Arbejde.

Bidraget kan undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder *saasom Svagelighed, fortsat Skolegang eller Anbringelse i Lære* taler derfor, udstrækkes indtil det fyldte 18de Aar.

§ 2.

Underholdsbidraget udbetales til vedkommende Enkemænd eller Enke kvartalsvis, eventuelt maanedsvist forud, første Gang for det Kvartal eller den Maaned, som følger efter Ægtefællens Død, *dog i intet Tilfælde for et længere Tidsrum end 6 Maanedes*, og sidste Gang for det Kvartal eller den Maaned, hvori Bidraget ophører.

Afgaar en Enkemænd eller Enke, der nyder Understøttelse efter nærværende Lov, ved Døden, udbetales Understøttelsen til vedkommende Barns Underhold og Opdragelse til Barnets Værge eller — efter Kommunalbestyrelsens Skøn — til den, der efter Forældrenes Død udøver den faktiske Opdragermyndighed over Barnet. Vægeraadet paa Barnets Opholdssted kan efter Forældrenes Død til enhver Tid bestemme, at der skal beskikkes Barnet en Værge. Værgen, der har Forældremagten over Barnet, beskikkes af Øvrigheden efter Vægeraadets Indstilling. Værge vil altid være at beskikke, naar den modtagne Understøttelse ikke fuldt ud anvendes til Barnets Bedste.

Sker der i Barnets økonomiske Vilkaar en væsentlig Forbedring, kan Understøttelsen bortfalde.

Lige med de i 2det Stykke omhandlede Børn bliver at anse Børn af Enkemænd eller Enker, som er afgaaet ved Døden, og som har kunnet nyde, men ikke har nydt Understøttelse efter nærværende Lov, samt Børn af Forældre, af hvilke den længstlevende ikke har og ikke har kunnet nyde Understøttelse efter nærværende Lov, men hvor Børnene efter paagældendes Død efter samtlige foreliggende Omstændigheder skønnes trængende til Understøttelse. — Angaaende Understøttelsens Størrelse gælder Reglerne i nærværende Lovs § 1 for *Enkers Børn*.

§ 3.

Saafremt et Barn er under Fattigvæsenets Forsorg eller er eller bliver taget under Forsorg af Vægeraadsinstitutionen (*Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922*), kommer det ikke ind under denne Lovs Bestemmelser.

§ 4.

Af Udgiften til de her omhandlede Underholdsbidrag udredes Halvdelen af Statskassen, Resten af den Kommune, hvor vedkommende Enkemænd eller Enke eller efter begge Forældres Død Barnet, jfr. § 2, 2det Stykke, har fast Ophold, saaledes at Underholdsbidragets Størrelse er afhængig af Barnets Opholdssted; dog kan en Forsørger ikke ved at anbringe vedkommende Barn udenfor Hjemmet opnaa højere Bidrag end det, der udbetales paa hans (hendes) Opholdssted. De med Købstæder i Henseende til Fattigvæsen forbundne Landdistrikter henføres til vedkommende Købstad.